Gazeta Krakowska.

Wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni Stanisława Gieszkowskiego.

№ 98.

Kwartalnie kosztuje złotych szesnaście miesięcznie złotych sześć.

PIĄTEK 30 Kwietnia 1847 roku.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina		Bar. do 0° R. w miar. paryz.	Stop. ciepła podł. Reau.	Psychometr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
	6	27" 4''' 597	+ 7° 5	2, 95	Pł. Zachodni słaby	Pochmurno	w nocy Des zcz rano Desze z Popoludniu Des zcz koło około księ życa
28	2	4, 837	+ 11, 8	3 53	,, ,,	,,	
	10	5 069	+ 7. 1	3 04	Zachodni ,,	Chmurno	

Nr. 586 F.

Kundmachung.

Im Nachhange zu der Kundmachung vom 27 Jänner d. J., durch welche die Gegenstände bezeichnet wurden, die als jene eines Staatsmonopols der ausschließenden landesfürstlichen Verfügung für den Staatsschaz vorbehalten bleiben, und mit Beziehung auf die §§. 2 und 5 dieser Kundmachung, werden die nachfolgenden von der hohen Hofkammer festgesetzten Bestimmungen zur öffentlichen Kenntniß gebracht.

§. 1.

Vom Tage dieser Kundmachung angefangen, treten die Bestimmungen der Zoll- und Staats-Monopolsordnung und des Gefälls-Strafgesezes vom 11 Juli 1835, in so weit beide Geseze auf das Tabak- Pulver- und Salniter-Monopol Bezug haben, so wie das Pulver- und Salniter-Patent vom 22 Dezember 1807, dann der dem allgemeinen Zolltariffe angehängte Tariff über die im §. 443 der Zoll- und Staatsmonopols-Ordnung bezeichneten Lizenzgebühren in Wirksamkeit.

Der Tarif in Betreff des Tabakgefälls befindet sich im Anhange.

§. 2.

Von dem heutigen Tage an, ist es im Gebiethe von Krakau verbothen, Tabak auf irgend eine Art, sei es zum eigenen Gebrauche, oder für Rechnung Anderer, oder zum Verbrauche, zuzubereiten, (zu fabriziren) und zu diesem Zwecke eine Gewerbsunternehmung einzurichten oder zu betreiben.

Der Tabakbau wurde bereits mittelst Kundmachung vom 21 März d. J. unbedingt verbothen.

§. 3.

Die Gewerbtreibenden, welche sich bisher mit dem Verkaufe oder mit der Bereitung des Tabaks beschäftigten, so wie alle übrigen Bewohner von Krakau und dessen Gebiethes, wurden bereits unterm 23 Februar l. J. angewiesen, über die in ihrem Besize oder in ihrer Verwahrung befindlichen

Ner 586 F.

OBWIESZCZENIE.

W dodatku do obwieszczenia z d. 27 Stycznia r. b., gdzie wykazane były przedmioty, które jako należące do monopolu krajowego, do wyłącznego monarszego rozporządzenia na rzecz skarbu państwa zastrzeżone zostały, i z uwagi na §. 2. i 5. tegoż obwieszczenia — następujące przez Wysoką Nadworną Izbę Skarbową orzeczone postanowienia, podają się do wiadomości publicznéj:

§. 1.

Od dnia dzisiejszéj publikacyi poczynając, postanowienia tyczące się regulaminu celnego, monopolium krajowego, i prawa karnego z d. 11 Lipca przeciw defraudacyi poborów, o ile takowe prawa odnoszą się do monopolium tytuniu, prochu i saletry, równie jak do patentu względem prochu i saletry z d. 22 Grudnia 1807, — nakoniec do Taryffy przyłączonéj do ogólnéj Taryffy celnéj, tyczącéj się wyszczególnionych w §. 443 regulaminu celno-monopolicznego licencyalnych poborów, w wykonanie wprowadzone zostają.

Taryffa tycząca się poborów tabacznych objęta jest załączonym tu wykazem.

§. 2.

Od dnia dzisiejszego poczynając, zakazaną zostaje na territorium Krakowskiem wszelka fabrykacya tytuniu, w jakimkolwiek bądź sposobie, czy to na własny użytek, czy też na rachunek kogo innego, lub na spotrzebowanie, równie jak zakładanie w tymże celu przedsiębiorstw rękodzielniczych i prowadzenie onychże.

Chodowanie tytuniu także już bezwarunkowo obwieszczeniem z d. 21 Marca r. b. zakazaném zostało.

§. 3.

Trudniący się przemysłem, którzy dotąd sprzedawali albo też fabrykowali tytuń, równie jak wszyscy inni mieszkańcy miasta Krakowa i jego okręgu: mieli sobie już właśnie pod d. 23 Lutego r. b. polecone, aby względem zapasów tytuniu w ich posiadaniu lub

Tabakvorräthe ein vollständiges Verzeichniß bei der k. k. Gefällsbehörde bis zum 20 März d. J. zu überreichen.

Die k. k. Gefällsbehörde wird nunmehr den Stand dieser Tabakvorräthe durch eine am 1 Mai l. J. beginnende und binnen zehn Tagen zu vollendende Untersuchung erheben, und zwar gleichzeitig mit der in Folge der Kundmachung vom 12 Februar l. J. angedeuteten ämtlichen Constatirung der vorhandenen Warenvorräthe, worüber, wie bereits angeordnet worden ist, die Erklärungen spätestens bis 30 d. M. überreicht werden müssen.

§. 4.

Den jezt zum Handel mit Tabak berechtigten Personen wird nur noch gestattet, diesen Handel aus den in ihrem Besize befindlichen Vorräthen ohne Rücksicht auf den Ursprung derselben, noch bis Ende April fortzusezen.

§. 5.

Vom 1 Mai d. J. angefangen darf nur der aus den Verschleißniederlagen des Staatsgefälls bezogene Tabak, und zwar nur von, durch die k. k. Gefällsbehörde hierzu ausdrücklich berechtigten Personen verkauft werden. Eben so ist es nur gestattet, den Tabak von solchen mit der Berechtigung zum Tabakverkaufe betheilten Personen an sich zu bringen. Die Gefällsbehörde wird dafür Sorge tragen, daß an den hierzu geeigneten Orten, und in dem Maße, als es der Bedarf erheischt, Tabakverschleißer bestellt werden.

§. 6.

Für die nach Ablauf der im §. 4. ausgesprochenen Frist unabgesezt gebliebenen Vorräthe sind die gesezlichen Abgaben an Zoll- nnd Lizenz-Gebühren zu entrichten.

§. 7.

Von dieser Verpflichtung ist nur jener Tabak ausgenommen, welcher, als aus einer k. k. Gefällsfabrik herstammend erkannt, oder von welchem nachgewiesen wird, daß er aus einer Verschleißniederlage des Staatsgefälls bezogen worden sei, — ferner die Vorräthe jener Privatpersonen, welche weder eine Krämerei, oder einen Handel, noch ein Gast- oder Kaffehausgeschäft betreiben, — in so fern diese Vorräthe einen den persönlichen Verhältnissen ihres Inhabers angemessenen sechs monatlichen Bedarf nicht übersteigen.

§. 8.

Es ist Jedermann freigestellt, durch Übergabe des innhabenden Tabakvorrathes in gefällsämtliche Verwahrung den Eintritt der im §. 6. ausgesprochenen Verpflichtung zur Gebühren-Entrichtung aufzuschieben. — Die auf Ansuchen der Parthei in die ämtlichen Magazine übernommenen Tabakvorräthe werden durch ein volles Jahr von Entrichtung des Lagerzinses befreit bleiben. Die Vorkehrungen und Arbeiten, welche nöthig sein sollten, um das in die ämtlichen Magazine hinterlegte Tabakmaterial vor Verderben zu bewahren, bleiben dem Deponenten überlassen und sind von demsel-

przechowaniu znajdujących się, podali dokładne wykazy Ces. Król. Administracyi poborowéj do d. 20 Marca tegoż roku.

Ces. Kr. Administracya poborowa będzie teraz dochodzić stanu takowych zapasów tytuniowych, przez mającą się rozpocząć na d. 1 Maja r. b. i w przeciągu dziesięciu dni uskutecznić rewizyą, a to jednocześnie z urzędowem, w obwieszczeniu z d. 12 Lutego r. b. zapowiedzianém sprawdzaniem znajdujących się zapasów towarów, względnie których, jak to już rozporządzonem zostało, deklaracye najdaléj do dnia 30 b. m. podane być powinny.

§. 4.

Osobom mającym dotąd prawo sprzedaży tytuniu pozwala się jeszcze takową, z zapasów będących w ich posiadaniu, aż do końca Kwietnia prowadzić.

§. 4.

Od d. 1 Maja r. b. zaczynając, jedynie ze składów dystrybucyjnych Administracyi poborowéj pobierany tytuń, i wyłącznie przez osoby od C. K. Władzy poborowéj wyraźnie do tego upoważnione, będzie mógł być sprzedawany. — Tym sposobem pozwolone tylko zostaje osobom w konsensa do sprzedaży tytuniu opatrzonym, pobierać do siebie tytuń. — Władza poborowa czuwać nad tém będzie, ażeby w miejscach do tego właściwych, i w miarę jak potrzeba wymaga, dystrybucye tabaczne pozakładane były.

§. 6

Od zapasów, — po upłynieniu w §. 4 orzeczonego terminu pozostałych, zwyczajne podatki celne i licencyalne opłacone być mają.

§. 7.

Od takowego obowiązku opłaty, wyłączonym jest tylko ten tytuń, który uznanym będzie jako pochodzący z Ces. Kr. poborowych fabryk, — albo o którym udowodnione zostanie, że z C. K. Składów skarbowych powziętym był; — daléj zapasy tych osób prywatnych, które ani przekupnictwem ani handlem nie trudnią się, ani też kawiarni lub gościnnych domów nie utrzymują; o ile takowe zapasy nie przechodzą sześciomiesięcznéj potrzeby do osobistych stosunków posiadacza onychże, zastósowanéj.

§. 8.

Każdemu zostawiona jest wolność przez oddanie mianego u siebie zapasu tytuniów do schowania skarbowego, uzyskać zawieszenie obowiązującéj opłaty §. 6. orzeczonéj. Przyjęte do urzędowych składów zapasy tytuniu, na własne żądanie stron, wolne są przez cały rok od opłaty składowego. Przewracania atoli i roboty, które byłyby potrzebne dla uchronienia materyału tytuniowego od zepsucia, zostawiają się deponentowi, i mają być przez niegoż na własny koszt wykonywane; ponie-

ben auf eigene Kosten zu vollziehen, indem die Gefällsverwaltung in dieser Beziehung keinerlei Haftung übernimmt.

§. 9.

Den Kaufleuten, Krämern und jenen Gewerbtreibenden, welche sich bisher mit der Bereitung und dem Verkaufe des Tabaks beschäftigten, wird gestattet, den Tabak für welchen sie die vorgeschriebene Zoll- und Lizenz-Gebühr berichtigten, während des Zeitraumes von drei Monaten, vom 1ten Mai d. J. an gerechnet, in Partien, die nicht unter einem Wiener Pfunde Schnupf- oder Rauchtabak, und nicht unter fünfzig Stück Cigaren sein dürfen, an andere Personen zu deren eigenen Gebrauche zu verkaufen.

Sie werden jedoch verpflichtet sein, dem Käufer zur Deckung eine Bezugsnote auszufertigen, in welcher die Gattung und Menge des verkauften Tabaks, dann der Tag des Verkaufes genau angegeben ist, und außerdem über diese Verkäufe eigene Handels- und Gewerbsbücher unter gefällsämtlicher Aufsicht zu führen.

§. 10.

Wenn der Tabakvorrath, in so weit derselbe nicht aus einer k. k. Gefällsfabrik herstammt, oder aus einer Verschleißniederlage des Staates bezogen wurde, von dem Inhaber desselben in das Ausland geschafft, und der wirklich Statt gefundene Austritt vorschriftsmäßig nachgewiesen wird, so entfällt von Seite der Gefällsverwaltung jeder Anspruch auf die Entrichtung der im §. 6. bezeichneten Gebühren.

§. 11.

Im Falle eine Parthei nachzuweisen vermöchte, für eine bestimmte, zu ihrem Vorrathe gehörige Tabakmenge bereits eine k. k. österreichische Durchfuhrsgebühr beim Bezuge derselben entrichtet zu haben, so soll der Betrag dieser Lezteren in die nach den Bestimmungen des §. 6. zu leistende Zahlung eingerechnet werden.

§. 12.

Der k. k. Kameral-Bezirks-Verwaltung in Krakau wird das Recht eingeräumt, den Partheien, welche nicht zum Stande der Gewerbtreibenden gehören, und welche den nach Ablauf der im §. 4. festgesezten Frist verbliebenen Tabakvorrat zur freien Disposition in Privatbesitze zu behalten wünschen, zur Abstattung der im §. 6. bezeichneten gesezlichen Gebühren auf ihr Ansuchen Zahlungsfristen zu bewilligen, welche jedoch den Zeitraum eines Jahres nicht übersteigen dürfen, insofern ihre bekannten Vermögensverhältniße eine Gefährdung des Staatsschazes durch diese Zufristung nicht besorgen lassen.

§. 13.

Der nach Verlauf der im §. 4. ausgesprochenen Frist im Privatbesize betretene, nicht aus einer k. k. Gefällsfabrik herstammende, oder nicht aus einer Verschleißniederlage des Staatsgefälls bezogene Tabak wird, insofern der Inhaber desselben sich über die Bezahlung der nach §. 6. dafür zu

waż Administracya tabaczna żadnej pod tym względem rękojmi nie przyjmuje na siebie.

§. 9.

Kupcom, przekupniom, i żyjącym z przemysłu tym którzy trudnili się dotąd fabrykacyą i sprzedażą tytuniu, pozwala się tytuń od którego przepisane opłaty celne i licencyalne uiszczone zostały, przez trzechmiesięczny przeciąg czasu licząc od 1 Maja partyami, które nie mogą jednak być mniejsze od funta Wiedeńskiego tabaki i tytuniu, lub w mniejszéj liczbie sztuk jak 50 cygarów, sprzedawać innym osobom na ich własny użytek.

Obowiązkiem jednak ich będzie, kupującemu dla bezpieczeństwa stósowną notatkę wydawać, w któréj gatunek i ilość sprzedanego tytoniu, tudzież dzień sprzedaży, dokładnie wyszczególnione być mają, i nadto obowiązani są takową sprzedaż w swoich własnych księgach handlowych i przemysłowych pod dozorem skarbowym, zapisywać.

§. 10.

Gdyby zapas tytuniu, o ile takowy z Ces. Kr monopolicznych fabryk nie pochodzi, lub też z jednego ze składów dystrybucyj Rządowych powziętym nie był przez właściciela tegoż za granicę wyprowadzonym został, i gdyby takowego istotne wyprowadzenie według przepisów udowodnioném zostało, natenczas wszelkie prawo ze strony Administracyi Skarbowéj do żądania od takowych opłaty §. 6. przepisanéj, ustaje.

§. 11.

Na przypadek gdyby strona potrafiła udowodnić, że właśnie pewną część do swoich zapasów należącego tytuniu, przy wprowadzeniu do kraju, C. K. austryackie cło tranzytowe opłaciła, natenczas ilość takowéj opłaty w należytość skarbową wedle §. 6. przypadającéj, wrachowaną jéj będzie.

§. 12.

C. K. Kameralnéj Administracyi Okręgowéj w Krakowie służy prawo: tym stronom, które do stanu żyjących z przemysłu nie należą, a które po upłynieniu w §. 4. zakreślonego terminu, pozostałe u siebie zapasy tytuniu do wolnéj dyspozycyi w prywatném posiadaniu zatrzymać sobie życzą, — zezwolić gdy tego żądać będą, na uiszczanie się w pewnych przedłużonych terminach z przepisanych opłat skarbowych, która to jednak prolongacya nad roczny przeciąg czasu rozciągać się niemoże: tudzież o ile wiadomy ich stan majątkowy, narażenia Skarbu krajowego na stratę, obawiać się nie każe.

§. 13.

Znalezione po upływie terminu §. 4. orzeczonego w prywatném posiadaniu, a z C. K. fabryk monopolicznych, ani też ze Skarbowych dystrybucyjnych Składów nie pochodzące tytonie, o ile posiadacz takowych, z uiszczenia poboru wedle §. 6. przypadającego, lub z po-

entrichtenden Gebühr, oder über die im §. 12 angedeutete ämtliche Bewilligung, dieselbe in Fristen abzustatten, auszuweisen nicht vermöchte, als im Schleichhandel eingebracht angesehen, und nach den Bestimmungen des Gefällsstrafgesezes behandelt.

§. 14.

Die das **Pulver** und **Salniter Monopol** betreffenden besondern Vorschriften werden einer besondern Bekanntmachung vorbehalten. Der Verschleiß des Pulvers bleibt vor der Hand unbedingt verbothen.

Krakau am 26 April. 1847.

Moriz Graf Deym
k. k. Hofkommissär.

zyskania oznajmionego w §. 12. urzędowego zezwolenia na uiszczenie się z tegoż w terminach prolongacyjnych, wylegitymować się nie potrafi: — uważane będą jako przedmiot zdefraudowany, i wedle przepisów prawa karnego za defraudacyą podatków skarbowych, — postąpiono z niemi być ma.

§. 14.

Przepisy szczególne tyczące się monopolium prochu i saletry, do oddzielnego zachowują się obwieszczenia. Sprzedaż prochu zakazuje się odrazu niniejszém bezwarunkowo.

Kraków 26 Kwietnia 1847 r.

Maurycy Hr. Deym.
(3r.) C. K. Kommissarz Nadworny.

Ad N. 586. F.

Tarif

Der Zoll- und Lizenz-Gebühren, welche für die aus dem Auslande oder aus Ungarn eingebrachten Tabake zu entrichten sind.

	Masstab	Betrag fr.	Betrag X.
a. Die Zollgebühr für einen Wiener Centner sporco Tabakbläter aller Art, derlei Geitz und Stängel		15	—
——— aus Ungarn			25
für einen Wiener Centner sporco Tabakfabrikate, anch Tabakmehl und Tabakstaub		40	—
——— aus Ungarn			50
b. Die Lizenzgebühr für ungarische, siebenbürgische und andere inländisehe rohe Tabakblätter, dann Rauch- und Sehnupf-Tabak-fabrikate, ferner für auslandische auf gesezmässige Art in das dem Tabakmonopole unterliegende Staatsgebieth eingebrachte rohe Tabakblätter	1 Pfund Netto	2	—
für ausländische rohe Tabakblätter, welche nicht auf dem gesezlichen Wege eingebracht wurden, dann ausländische Rauch- und Schnupf-Tabak-fabrikate.	1 " "	2	30

Ad N. 586 F.

TARYFFA

Opłat celnych i licencyalnych, od tytuniów z zagranicy lub z Węgier sprowadzanych,— przypadających.

	Waga	Opłata Zł.	Opłata X.
a) *Opłata* Celna od jednego centnara *sporco* liści tytuniowych, i wszelkiego rodzaju korzonków i łodyg	1 Cent.	15	—
detto z Węgier			25
Od centnara wiedeńskiego *sporco* fabrykatu tytuniowego, równie od mąki jako też i zmiotków tytuniowych.	1 Cent.	40	—
detto z Węgier			50
b) Licencyalna opłata od węgierskich, siedmiogrodzkich i innych krajowych surowych liści tytuniowych, tudzież od fabrykatów tytnniu do palenia i tabaki do zażywania, dalej od zagranicznych w legalnym sposobie do kraju ulegającego monopolowi tabacznemu sprowadzonych liści tytuniowych.	od funta Netto	2	—
Od zagranicznych surowych liści tytuniowych, które nie na legalnéj drodze przywiezione były, tudzież od zagranicznych do palenia i zażywania fabrykatów tytuniowych. . . .	od funta Netto	2	30

Wiadomości zagraniczne.

— *Warszawa* 23 *Kwietnia.* —

Onegdaj wieczorem J. C. W. Wielki Xżę Michał Pawłowicz z Radomia, a jego dostojna małżonka J. C. W. Wielka xiężna Helena Pawłówna, i Ich dostojna córka J. C. Wys. Wielka xiężniczka Katarzyna Michałówna, z zagranicy, wrócili do Warszawy; mieszkają w pałacu Belwederskim, gdzie Ich Cesarskie Wysokości powitał J. O. Feldmarszałek, Xżę Warszawski, Namiestnik Królewski.

— *Berlin* 17 *Kwietnia.* —

Król przesłał następną odezwę do połączonego sejmu, względem pożyczki, któréj procent i amortyzacya mają być odpłacanemi z funduszów kolei żelaznych, dla wykonania wielkiéj pruskiéj kolei wschodniéj.

My Fryderyk Wilhelm etc. etc. Przesyłamy naszym wiernym w połączonym sejmie zebranym stanom, następny memoryał naszego ministra skarbu, który to wstęp do wykonania rozległéj komunikacyi kolei żelaznych uważanym był za konieczny przez wydział stanowy w roku 1842 zgromadzony. Według treści tego memoryału, kiedy wykonanie innych komunikacyj zbliża się do końca i przy współdziałaniu lub za pomocą rządu, już przyszło do skutku, lub jako niezawodne uważaném być ma, chodzi tylko o poprowadzenie ważnych kolei żelaznych z Berlina do Gdańska i Królewca, dla uzupełnienia rozległéj sieci kolei żelaznych, która stolicę z prowincyami a te pomiędzy sobą połączy, dotykając w głównych kierunkach zagranicy. Kiedy dzisiejsze stosunki targu pieniężnego nie pozwalają mieć nadziei, by ta wielka komunikacya doszła do skutku za pomocą przedsiębiorstwa prywatnego, chodzi więc tylko o przyjęcie budowy i exploatacyi téj kolei żelaznéj na bezpośredni rachunek państwa. Nasze wierne stany przekonają się z dołączonych tutaj dokumentów,

że budowa wspomnionéj kolei może być wykonaną za pomocą środków przeznaczonych na koleje żelazne z pomocą późniejszych oszczędności, a przysposobienie nadzwyczajnych środków przez użycie kredytu, może jest niepotrzebne. Ale w takim razie budowa po długim przeciągu lat dopiero zostałaby ukończoną. Tylko wówczas w krótkim przeciągu czasu można ją wykonać, gdy częśćfunduszu kolei żelaznych nieustającą rentę przedstawiająca, w kapitał zostanie zamienioną i będzie użytą na pożyczkę z tegoż funduszu opłacającą procenta i amortyzującą się.

Uznając ważne powody, które według treści memoryału tak w interessie prowincyj udział w tem mających, jak w interesie ogólnym za tym projektem przemawiają, wzywamy nasze wierne stany, aby:

dla wybudowania wielkiéj pruskiéj kolei wschodniéj i połączonych z nią mostów, oraz innych zakładów, wzięły pod rozwagę pożyczkę państwa, mającą opłacać swe procenta i amortyzacye z summy 2,000,000 talarów dekretem naszym z dnia 12 listopada 1842 r. za koleje żelazne rocznie przeznaczonéj, ażeby stósownie do §. 5 dekretu o urządzeniu połączonego sejmu z d. 3 lutego 1847, konieczne stanowe zatwierdzenie udzielili:

Ażeby, jeżeli to zatwierdzenie nastąpi w właściwym czasie, gdy tylko stan targu pieniężnego na to pozwoli, można było osiągnąć tę pożyczkę pod stósownemi warunkami, by w miarę potrzeby zyskano środki do wielkiego przedsięwzięcia.

Na oryginale własną naszą królewską ręką z przyłożeniem pieczęci podpisano. — Fryderyk Wilhelm.

Dan w Berlinie 28 marca 1847 r. — Podpisy: Xiążę Pruski, von Boyen, Mühler. etc.

— *Londyn* 10 *Kwietnia*. —

Minister spraw wewnętrznych, wydał okólnik do wszystkich nadzorców więzień wewnątrz kraju, w którym donosi tymże, iż w skutek wstrzymania deportacyi mężczyzn do kraju Vandiemen, potrzeba będzie pomyśléć o daniu zajęcia i pomieszczeniu wielkiéj liczby tych przestępców. Dla tego potrzeba będzie tymczasowo przenieść podobnych przestępców do więzień w hrabstwach o ile tam znajdzie się miejsce i karność, któraby mogła oddziałać na ich polepszenie. Dla tego wszyscy nadzorcy mają donieść ministrowi wielu więźniów mogą przyjąć bez nadwerężenia porządku i karności, a zarazem jaką była największa liczba aresztowanych po tych więzieniach i jakiéj karności w nich się trzymano. Minister zarazem donosi, że miasta i wioski nie będą ponosić żadnego powiększenia kosztów z powodu tego powiększenia liczby więźniów, albowiem dekret parlamentu naznaczył summy potrzebne na ich utrzymanie.

Przedwczoraj położono rury metalowe dla dalszego poprowadzenia telegrafu elektrycznego południowo-zachodniego; do czerwca cała ta linia dokończoną zostanie i w ten sposób admiralicya w jednéj chwili przesyłać będzie mogła swe rozkazy do Gosport i Portsmouth.

— *Madryt* 7 *Kwietnia*—

Wczoraj miała miejsce dość długo trwająca rada gabinetowa, po któréj ukończeniu jenerał Concha Madryt opuścił. Głoszą, iż rząd otrzymał wiadomość, że królowa Krystyna ma zamiar przybyć do Madrytu, królowę Izabellę ogłosić za niezdolną do panowania, na jéj miejsce posadzić na tronie xiężnę Montpensier. Jenerał Concha podobno jedzie do Paryża, by królowéj Krystynie oświadczyć, że jéj niewolno ukazać się w Madrycie. Dodają nawet, że jenerałowi Concha polecono, w razie przejazdu przez granicę królowéj Krystyny i opierania się jego rozkazom, aresztować ją.

— *Dnia* 8 *Kwietnia*. —

Dowodzenie, że władza polityki i wpływ francuzki i władza ultra-moderatystów utrzymywały się tylko pobytem królowéj Krystyny i pana Bresson, coraz bardziéj faktami się potwierdza. Z drugiéj strony autorowie małżeństwa królowéj Izabelli, którzy to dzieło swéj polityki uważali za nieporównane i doskonałe teraz go będą ganić. Co się dzieje wewnątrz pałacu królowéj o tem wie tutaj każdy mieszkaniec, ale w zagranicznych pismach to się nie powtarza, można zresztą o powodach sądzić po skutku.

Ultramoderatyści i dworacy ultramoderatystowscy niedarują jéj nigdy, iż zniszczyła dekret ów przeciw Olozadze przez nią wydany i uzyskany od jéj młodzieńczego niedoświadczenia. W owym dekrecie Olozaga mianowany jest zbrodniarzem stanu; dziś zaś jest on wolnym od wszelkiéj odpowiedzialności. Skutkiem tego uważają wszyscy Olozagę niewinnym zbrodni stanu a zarzucają zbrodnię ówczesnym ministrom.

Progresiści przepowiadają gabinetowi Pacheco upadek haniebny, jeżeli minister wojny i spraw wewnętrznych zastąpionemi nie będą przez innych prawdziwszych przyjaciół kraty. Ponieważ wszyscy prawie urzędnicy są kreaturami panów Mon i Pidal, przeto dymissye będą padać massami. Pan Arana, wprowadzający poselstwa zagraniczne, który xiążętom francuzkim towarzyszył od granicy jako najpoufniejszy przyjaciel pana Bresson, zostanie oddalonym; to samo nastąpi z patryarchą Indyj, spowiednikiem królowéj. Za to przywołano esparterystowskiego jenerała van Halen i Espartero wkrótce zostanie potwierdzonym we wszystkich swych godnościach.

Gabinet złożony z części rozmaitych nie może ani stać ani postępować swobodnie; progresiści ciągną go ku sobie a ministrowie sami oświadczyli, iż wolą oddać władzę progresistom jak wściekłym moderatystom.

Twierdzą, iż nakłaniają królowę do ogłoszenia postępków, jakiemi niektóre osoby starały się uzyskać od niéj zezwolenie na małżeństwo. Król podobno także postanowił u-

czynić krok od którego opisu dziś wstrzymujemy się.

Jedyny syn jenerała Narvaez ledwie miesięcy dwa liczący wczoraj umarł.

Hrabina Bresson wczoraj ztąd do Paryża odjechała.

— *Portugalia.* —

Londyn 10 *Kwietnia.* Czytamy w *Morning Chronicle:* Korespondent madrycki donosi nam, że kwestya portugalska mocno zajmuje gabinet tutejszy. Wprawdzie dodaje ten dziennik, że pan Pacheco wyraził się w taki sposób, iż można przypuszczać myśl zbrojnéj interwencyi. Jednak zdaje się, że wszystko ograniczy się tylko na interwencyi przyjaznéj. W téj to myśli pan Bulwer miał kilka konferencyi z panem Pacheco. Podobném jest zdanie wszystkich moderatystów, którzy lękają się skutków wojny domowéj w sąsiedniém państwie. Dodać powinniśmy, że gdyby nie obawa Anglii, interwencya, któréj miał żądać rząd portugalski, już dawno miałaby miejsce. By jednak uniknąć i obejść trudności, postanowiono rozpuścić 6,000 żołnierzy hiszpańskich i uformować z nich legię na służbie rządu portugalskiego zostającą. To jednak nie ulega wątpliwości, że środek zamiast posunąć naprzód sprawę królowéj może się stać dla niéj zgubnym i zdaje się nawet, że nawet wywołałby silne niezadowolenie w armii Saldanhy, którego żołnierze stami przechodziliby do powstańców. Zresztą brak w skarbie nie pozwala rządowi portugalskiemu utrzymywać obcych żołnierzy, albowiem ledwo swoich opłacić może; nareszcie wywołałoby to kłótnie ciągłe pomiędzy żołnierzami téj legii posiłkowéj a żołnierzami Saldanhy, bo nienawiść niesłychana rozdziela hiszpanów od portugalczyków. Słowem, gdziekolwiek spojrzemy, kwestya portugalska najeżona jest trudnościami; a jeżeli Anglia, która na mocy traktatów istniejących ma prawo do wystąpienia, nie zajmie się stanowczém zatwierdzeniem sprawy, walka ta przeciągnie się niezmiernie długo i strawi wszystkie zasoby kraju.

Czytamy w *Times:* Zdaje się rzeczą niezawodną, iż rząd w Brytanii podał projekt rządowi portugalskiemu i hiszpańskiemu, by położyć koniec wojnie domowéj rozdzierającéj Portugalię. Oddalenie pana Dietz, jest głównym jego warunkiem i zdaje się, że królowa dona Marya na to przystanie. Tenże sam dziennik nie kryje się wcale, że pan Bulwer miał udział w przyczynach, które spowodowały zmianę gabinetów w Madrycie, ale dodaje, że wszyscy ludzie ukształceni uczuli potrzebę téj zmiany. Cokolwiek bądź, celem téj zmiany był jedynie dobrze pojęty interes Hiszpanii, ponieważ zaś ministrowie sami widzą potrzebę połączenia z W. Brytanią, przeto nie wachali się odnowić dawnych stosunków przyjaznych.

Korespondent dziennika *Times*, który jak się zdaje czerpał z dobrych źródeł, dodaje, że w ciągu tych wszystkich działań starano się przedewszystkiém, by nie obrazić drażliwości Francyi, i że to powinny uznać wszystkie stronnictwa. Korespondent dziennika *Times* wspomina jeszcze o klęsce poniesionéj przez oddział ochotników królowéj; chcieli oni zmusić hrabiego Mello do odstąpienia od oblężenia Estremos ale ten odparł ich i zabił im przeszło 100 ludzi.

Times mówi jeszcze, że królowa wszelkiemi środkami starała się o zaciągnięcie pożyczki w kraju lub za granicą, ale jéj usiłowania zupełnie się nie powiodły i dla tego nie podobna wojny z energią prowadzić. Saldanha pierwszy za pośrednictwem Hiszpanii, chciał wejść w układy z powstańcami, ale zapewne jego usiłowania nie powiodą się i tylko angielskie pośrednictwo może walce koniec położyć. W Oporto wszystko w dawnym stanie. Hiszpański pełnomocnik Buenago, pojechał do Lizbony zapewne z projektem układu pomiędzy Saldanhą a naczelnikami powstańców. Oporto jest zupełnie spokojném i dobrze zaopatrzoném w żywność i wszelkie potrzeby.

— *Stany Zjednoczone.* —

Korespondent *Morning Chronicle* podaje następne szczegóły o ostatnich poruszeniach armii mexykańskiéj: „Zdaje się, że ostatnim planem Santanny, było uderzyć na Tampico w 9,000 ludzi, drugi zaś korpus z 4,000 ludzi miał zabrać Matamoras i przeciąć komunikacye armii mającéj uderzyć na Vera-Cruz z Texas i Stanami Zjednoczonemi. Wątpić należy by to się udało Santannie. Jeżeli amerykanie, o czém wątpić nie można, zajmą Vera-Cruz, ruszą wówczas na Mexyk przez Jalapę i Perote. Nie ma wątpliwości, że armia amerykańska będzie musiała walczyć z nieprzyjacielem daleko straszliwszym jak armia mexykańska, z żółtą febrą, która już wielu żołnierzy amerykańskich zabiła, a która w téj porze roku ściele mnóstwo ofiar. Oprócz tego ludność mexykańska jest wszędzie pod bronią gotowa niepokoić nieprzyjaciela nieustanną wojną guerylasów. Widoczną jest rzeczą, że mexykanie zyskają górę nad nieprzyjacielem, jeżeli zechcą nie wystawiać się na wielkie bitwy i wyczerpną siły amerykanów przed uczynieniem stanowczego kroku.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 28 do dnia 29 Kwietnia.

Bozowski Mateusz, z Polski; -- Vogel Jakób, Weissembach, Potocki Stefan hr. porucznik król pruski, z Pruss.

Wyjechali z Krakowa.

Weissembach, Maszewski Anastazy ob., do Galicyi; -- Amsberg Jerzy porucznik ces. austr., Hoffmann Teodor, Rosenthal Józef, Kurich Frideryk, Menzel Gotfrid, do Pruss.

Doniesienia Urzędowe.

Nro 2165.

CESARSKO KRÓLEWSKI

WYDZIAŁ SPRAW WEWNĘTRZNYCH I POLICYI

Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Podaje do publicznéj wiadomości, iż w moc postanowienia Ces. Król. Rady Administracyjnéj z dnia 4 Marca r. b. do L. 1272 D. G. odbywać się będzie w Biórach Ces. Król. Wydziału Spraw Wewnętrznych i Policyi w dniu 10 Maja b. r. o godzinie 11 przed południem licytacya głośna na wypuszczenie w wieczystą dzierzawę gruntu i ogrodu 1217 sążni □ stóp 4, cali 6 wynoszącego Jurydyką Proboszczowską zwanego w gminie VII. Kleparzu N. 171 oznaczonego, a do funduszu byłego zgromadzenia XX. Kanoników regularnych Grobu Chrystusowego w Krakowie należącego, za cenę pierwszego wywołania czynszu rocznego wieczystego ustanowioną w kwocie złotych polskich 122 groszy 17 od któréj licytacya *in plus* rozpocznie się. Mający chęć licytowania zechcą się w terminie i miejscu wyżéj wyrażoném zgłosić opatrzeni w *vadium* 61 złotych polskich 9 groszy wynoszące. O innych warunkach licytacyi téj, wiadomość będzie można powziąść w Biórach Cesarsko Królewskiego Wydziału Spraw Wewnętrznych i Policyi.

Kraków dnia 22 Kwietnia 1847 r.

Przewodniczący w Wydziale
K. Hoszowski.
Referendarz L. *Wolff.*

Nro 2,145.

CESARSKO KRÓLEWSKI TRYBUNAŁ

Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Na zasadzie artykułu 12 ustawy Hypotecznéj z roku 1844, wzywa wszystkich prawa do spadku po ś. p. Stanisławie Dudzicz pozostałego, z połowy kamienicy pod L. 77 w Gminie 6 położonéj, składającego się i do spadku po Annie Szczurkowskiéj z kwoty złotych polskich 200 składającego się, mieć mogących, aby się z takowemi w przeciągu miesięcy trzech do Trybunału zgłosili, w przeciwnym bowiem razie po upływie zakreślonego terminu, wyżéj wzmiankowana połowa kamienicy Teressie 1° Dudziczowéj 2° Kudasiewiczowéj, zaś kwota złopols. 200, Panu Tomaszowi Szczurkowskiemu żonie i bratu zmarłych, jako zgłaszającym się, przyznanemi będą.

Kraków dnia 16 Kwietnia 1847 r.

Sędzia Prezydujący
J. *Czernicki.*

(1r.) Z. Sekretarz P. *Burzyński.*

Pisarz Ces. Król. Trybunału

Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Podaje do publicznéj wiadomości, iż na żądanie Wgo Józefa Hallera de Hallenburg w Krakowie przy ulicy Stéj Anny pod L. 310 zamieszkałego, w drodze przymuszonego wywłaszczenia sprzedaną zostanie przez licytacyą publiczną, kamienica pod LL. 448, 460, 449, 450 i 451 przy ulicy S. Jana i Sławkowskiéj w Gminie IV. w Krakowie położona, do Wgo Józefa Knotza należąca a właściwie Hotel pod znakiem *Króla Węgierskiego*, granicząca od wschodu z ulicą publiczną S. Jana, od północy z ulicą poprzeczną prowadzącą do ulicy Sławkowskiéj, od zachodu z ulicą publiczną Sławkowską, od południa z tyłami domów WW. Treütlera, Kryspina hr. Zeleńskiego, Rudolphiego, Seiferta, Kremera i Bzowskiego. Zajęcie téj kamienicy uskutecznił w dniu 3 Listopada i następnych 1845 roku Wojciech Dziarkowski Komornik Sądowy a to z mocy Obligu urzędowego z dnia 5 Lipca 1838 roku przed Antonim Matakiewiczem Notaryuszem Publicznym przez Józefa Knotza zeznanego i na kamienicy pomienionéj pod dniem 4 Października 1839 roku w Księdze XVIII. dokumentów zaintabulowanego a to na satysfakcyą summy 75,000 Złp. i procentów po 5/100 zaległych od dnia 17 Lutego 1845 r.

Cena i warunki zajętéj nieruchomości Wyrokami Cesarsko Królewskiego Trybunału Wydziału II. dnia 26 Stycznia 1847 r. d. 2 Marca 1847 roku i Wydziału III. na drodze Appellacyi Sądzącego dnia 15 Kwietnia 1847 roku zapadłemi prawomocnemi ustanowione są następujące:

1) Cena szacunkowa realności w Krakowie w Gminie IV. miejskiéj pod L. 448, 460, 449 450 i 451 przy ulicach S. Jana i Sławkowskiéj stojącéj ustanawia się na pierwsze wywołanie w summie Złp. 250,100, która to cena w braku licytantów dopiero na 3 terminie do 2/3 części zniżoną zostanie i od tak zniżonéj ceny licytacya się rozpocznie.

2) Chęć licytowania mający złoży na *vadium* 1/10 część ceny szacunkowéj to jest Złtpols. 25,010 które w razie niedotrzymania któregokolwiek z dalszych warunków licytacyi utraci i nowa licytacya na koszt i stratę jego ogłoszoną zostanie, popierający jednak licytacyą Józef Haller de Hallenburg wolny jest od składania *vadium.*

3) Widerkauffy i inne ciężary gruntowe pozostaną przy nieruchomości z obowiązkiem opłacania procentu po 5/100 i z wylicytowanego szacunku potrącone zostaną.

4) Nowonabywca zapłaci podatki zaległe, stósownie do przepisów prawa i takowe sobie z wylicytowanego szacunku potrąci.

5) Nowonabywca zapłaci koszta licytacyi na ręce i za kwitem Adwokata sprzedaż popierającego na skutek oznaczenia takowych Wyrokiem Sądowym i te z szacunku potrącone mieć będzie.

6) Po dopełnieniu warunków 4 i 5go nabywca otrzyma dekret dziedzictwa.

7) Resztujący szacunek nowonabywca obowiązany będzie wypłacić z procentem po 5/100

od daty licytacyi na skutek klassyfikacyi prawomocnéj za assygnacyami Sądowemi, przychody też z kamienicy od dnia zalicytowania do niego należeć będą.

Nabywca od dnia licytacyi obowiązany będzie temczasowo opłacać procenta bez odwoływania się do nieukończonéj klassyfikacyi od tych summ Instytutowych i Skarbowych, które będąc prawomocnie na hypotece zamieszczone, mieszczą się łącznie z summą produkcyi uprzywilejowanych w 3/4 częściach wylicytowanego szacunku przez co jednakże skutki klassyfikacyi w niczem nadwerężone być niemogą.

9) W dni ośm po stanowczém zasądzeniu na pierwszym, drugim lub trzecim terminie każdemu wolno będzie stósownie do przepisów prawa zaofiarować 1/8 część więcéj nad wylicytowany szacunek którą to ósmą część wraz z *vadium* warunkami licytacyi oznaczoném obowiązany będzie złożyć w gotowiznie w Depozyt Sądowy, poczém nowa licytacya nastąpi.

Sprzedaż ta odbywać się będzie na Audyencyi publicznéj Cesarsko Królewskiego Trybunału M. Krakowa i J. O. w Krakowie przy ulicy Grodzkiéj pod L. 106 od godziny 10éj z rana zaczynając, za popieraniem Jana Hieronima Stefana Rzesińskiego O. P. Dra Adwokata w Krakowie przy ulicy Grodzkiéj pod L. 117 zamieszkałego.

Do któréj wyznaczają się trzy termina:

1. na dzień 13 Lipca }
2. na dzień 17 Sierpnia } 1847 r.
3. na dzień 21 Września }

Wzywają się przeto na takową licytacyą wszyscy chęć kupna mający, tudzież wierzyciele rzeczowi, aby się na pierwszym terminie licytacyi stawili i prawa swe przy ustanowieniu Adwokata pod prekluzyą produkowali.

Kraków dnia 24 Kwietnia 1847 roku.

Widerakiewicz.

Ces. Król. Notaryusz publiczny
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Zawiadomia interessowanych iż na dniu 3 Maja r. b. o godzinie 9 z rana w Krakowie przy ulicy Szewskiéj w domu pod L. 351 sprzedanemi zostaną przez licytacyą publiczną srebra, kosztowności, szkło, fajanse, suknie i stolarszczyzna po ś. p. Kazimierzu Chroszczewskim pozostałe, a to na skutek polecenia C. K. Trybunału Miasta Krakowa i Jego Okręgu, na dniu 9 Lutego r. b. do N. 676 Dziennika Trybunału wydanego.

Kraków dnia 22 Kwietnia 1847 r.

(3r.) (podp.) Marcin *Strzelbicki.*

CENY ZBOŻA
Na targowicy publicznéj w Krakowie w 3ch gatunkach praktykowane.

Dnia 26 i 27 Kwietnia 1847 roku	1. Gatunek				2. Gatunek				3. Gatunek			
	od		do		od		do		od		do	
	z.	g.	z.	g.	z.	g.	z.	g.	z.	g.	z.	g.
Krz., Pszenicy.	46	12	48	—	45	—	46	—	42	—	44	—
,, Zyta.......	43	—	44	—	40	—	42	—	—	—	—	—
,, Jęczmienia	42	—	44	—	40	—	41	—	37	—	39	—
,, Owsa.....,	—	—	21	—	—	—	19	—		—	17	—
,, Grochu..	50	—	52	—	47	—	49	—	—	—	—	—
,, Jagieł. ..	—	—	70	—	67	—	68	—	—	—		—
,, Rzepak letni	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
,, ,, zimowy	—	—	36	—	—	—	—	—	—	—	—	—
,, Tatarki..	—	—	36	—	—	—	—	—	—		—	—
,, Soczewicy	—	—	42	—	—	—	—	—	—	—	—	—
,, Ziemniak	16	—	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—
,, Wielogr..	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
,, Koniczyny	—	—	112	—	—	—	90	—	—	—	—	—

Centnar siana od zł. 3 gr. 12 do zł. 2 gr. 27. Centnar słomy od zł. 4 gr. 6 do zł. 3 gr. 15
Drożdży wanienka złp. 12.
Jai kurzych kopa złp. 2 gr. —
Masła garniec złp. 9 gr. 24
Spirytusu garniec z opłatą zł. 10 gr. 15
Okowity ,, ,, zł. 9 gr. —

Sporządzono w C. K. Biórze Kommissaryatu Targowego.
Kraków dnia 28 Kwietnia 1847 r.

C. K. Kommissarz Targowy.
W. Dobrzański.
C. K. Adjunkt *Pszorn.*

W dniu 7 Maja 1847 r. o godzinie 9 z rana na placu właściwym obok Sukiennic w Rynku Głównym M. Krakowa sprzedane będą przez publiczną licytacyą w drodze exekucyi Sądowéj zajęte ruchomości jako to: wyroby rękawiczarskie, landszafty, stolarszczyzna i różne sprzęty domowe. O czem chęć licytowania mających zawiadomiam.

Kraków dnia 28 Kwietnia 1847 r.

Ignacy *Piekarski* K. S.

Doniesienia prywatne.

Dyrekcya Towarzystwa Kredytowego w Królestwie Polskiém, podała do publicznéj wiadomości iż z dniem 1 Maja r. b. rozpoczyna się udzielanie nowych kuponów osobom składającym tejże Dyrekcyi Głównéj Listy Zastawne jako i Talony (Głowy) dawnych kuponów, a to przy zachowaniu niektórych formalności.

Podpisany dom handlowy zawiadamia przeto interesowaną Publiczność iż przyjmując na siebie pośrednictwo wystarania się na drodze właściwéj i w najkrótszym czasie o nowe Kupony, za policzeniem umiarkowanéj prowizyi bankierskiéj, bierze zarazem na siebie odpowiedzialność za powierzone onemu w tym celu Listy Zastawne równie jako i za tosamość Numerów onych—wyjąwszy ten wypadek gdyby któren z deponowanych Listów Zastawnych jako kwestyonowany, przez samą Dyrekcyą Główną Towarzystwa Kredytowego zatrzymanym został.

W Krakowie dnia 1 Kwietnia 1847 r.

(4r) Antoni *Hoelzel*
W Rynku Głównym przy ulicy Sławkowskiéj Nr. 452.

W domu pod N. 537 przy ulicy Floryańskiéj na trzecim piętrze, są MEBLE ORZECHOWE w najświeższym guście, z wolnéj ręki do sprzedania.

(1r.)